

ಬೇಕಿಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ಅಂಗಗಳು ಇವೆ. ಕಣ್ಣ, ಕಿವಿ, ಕಾಲು, ನಾಲಗೆ; ನೋಡೋದು, ಕೇಳೋದು, ನಡೆಯೋದು, ಮಾತಾಡೋದು; ಕುಂಟ, ಕಿವಡ, ಕುರುಡ, ಮೂಗ. ಲುಕ್ ಆಟ್ ದಿ ವೈರೀರ್ ವಡ್‌ಫ್ ಇನ್ ಇಂಗ್ಲಿಫ್—ಲೇಮ್‌, ಡಿಫ್, ಭೈಂಡ್‌, ಡಂಬ್‌— ಎಲ್ಲಾ ಮಾನೋಸಿಲೆಬೆಲ್ಲೊ ವಡ್‌ಫ್. ಏನೂ ಅಸ್ಯಾಷ್ಯತೆ ಇಲ್ಲ ಅದರಲ್ಲಿ. ಅದನ್ನು ಹೇಳೋದಿಕ್ಕಿ ನಮಗೆ ಏನೋ ಸಂಪೋಚ. ಕುಂಟ ಅನ್ನೊಲ್ಲ. ಫಿಡಿಕಲಿ ಇಂಪ್ಯೇರ್ಡ್ ಅಂತಾರೆ; ಕುರುಡ ಅನ್ನೊಲ್ಲ. ವಿಜ್ಞಯಲಿ ಇಂಪ್ಯೇರ್ಡ್ ಅಂತಾರೆ. ಕುಬ್ಜನಿಗೆ ವರ್ಧಕಲಿ ಚಾಲೆಂಡ್‌. ಉದ್ದ ಇಲ್ಲ ಅಂತ ಅವನು. ಇಟಿಸ್‌ ನಾಟ್ ಎ ಲ್ಯಾವ್‌ ಲಾಂಗ್‌ಜ್‌. (ತಮ್ಮ ಮನೆಗೆಲಸದ ಮಹಿಳೆಯಿನು ತೋರಿಸುತ್ತೆ) ಈಯಮ್ಮೆ ‘ತಾತಾ ಏನು ಮಾಡ್ತೂ ಇಡಿಯೂ, ಉಡಿ ಅಯ್ಯಾ’ ಅಂತಾರೆ. ಅವಳ ಪ್ರಕೃತಿ ಅದು. ಏಕವಚನ ಶೈಟ್‌ ನ್ಯಾಚುರಲ್. ನನಗೆಂದೂ ಕುಂಟ ಅಂತ ಸಂಕೋಚ ಇಲ್ಲ. ಐ ನೆವರ್ ಫೆಲ್‌ ರಟ್‌ ಆಮ್‌ ಲೇಮ್‌. ದ ಹೀವಲ್ ಆಫ್ ಫಂಡಮೆಂಟ್‌ ಗುಡ್, ಕೈಂಡ್, ಮೀನ್‌ ಅನ್ನೋ ವಾದವನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪೇರ್ದಿಲ್ಲ. ನ್ಯಾಚುರಲಿ ನಾವು ಅನಿಮಲ್‌ ಅಲ್ಲಾ? ಸೌಮ್ಯತೆ, ಸಭ್ಯತೆ, ಇದು ನಮಗೆ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಅಲ್ಲ. ಯು ಹ್ಯಾವ್‌ ಟು ಫೇಸ್‌ ದ ರಿಯಾಲಿಟಿ. ಕುಂಟನಿಗೆ, ಕುರುಡನಿಗೆ ಎಪ್ಪು ವೇದನೆಯಾಗಿದೆ— ಆ ಬಗ್ಗೆ ನಿಮಗೆ ಕಾಳಜಿಯಿಲ್ಲ. ಯು ವಾಂಟು ಫೀಲ್‌ ಗುಡ್. ಯು ಸೀ, ಕೋಲಾರದ ಜನರಲ್ಲಿ ಆ ಒರಟುತ್ತನ ಇನ್ನು ಉಳಿದಿದೆ. ಮಾತಾಪುರಾಗ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿರ್ತುರೆ.

◆ ಕಂಕರಭಟ್ಟರ ಭಾಷಿಕ ಪ್ರಯೋಗಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಿಮ್ಮ ಅನಿಸಿಕೆ ತಿಳಿಂದೆಕಾಗಿದೆ.

ನನಗೆ ಲಾಂಗ್‌ಜ್ ಈಸ್‌ ವೆರಿ ಬಿಗ್ ಪ್ರಾಭುಮ್. ಶಂಕರಭಟ್ಟರು ಹೇಳ್ತಾರೆ — ಮಹಾಪ್ರಾಣ, ದಿಫ್‌ ಇವೆಲ್ಲಾ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ ಅಂತ. ಐ ನೆವರ್ ಆಕ್ಸ್‌ಪ್ರ್‌ ಇಟ್‌. ಬಿಕಾಡ್ ಇಟಿಸ್‌ ಎ ವೆರಿ ಸುಖೀರಿಯರ್ ಆಟಿಟ್‌ಮ್ಯಾಡ್ ಟುವಡ್‌ ಡೊನ್‌ಟ್ರಾಡನ್ ಹೀವಲ್. ಅವರಿಗೆ ನಮ್ಮ ಸಾಹಿತ್ಯದ ರೂಪ, ಒಳ್ಳಿತನ, ಇನ್‌ಸ್ಪೆರ್‌ಿಂಗ್ ಥಿಂಗ್‌ ಬೇಕು. ಯು ಆರ್ ಡಿನೆಯಿಂಗ್ ದಮ್‌ ಟು ಅಕ್ಸ್‌ಸ್‌ ಟು ಇಟ್ ಭೈ ಡ್ರಾಮೆಂಗ್ ಮಹಾಪ್ರಾಣ. ಈ ವಾದಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಒಪ್ಪೊಂಡ್ ಐ ಥಿಂಕ್ ಯು ಮೆ ನಾಟ್